

Eduard Weyr (1852-1903)

Dokumenty a fotografie

In: Jindřich Bečvář (editor): Eduard Weyr (1852-1903). (Czech). Praha: Prometheus, 1995.
pp. 196–XXIV.

Persistent URL: <http://dml.cz/dmlcz/400552>

Terms of use:

© Jednota českých matematiků a fyziků

Institute of Mathematics of the Czech Academy of Sciences provides access to digitized documents strictly for personal use. Each copy of any part of this document must contain these *Terms of use*.

This document has been digitized, optimized for electronic delivery and stamped with digital signature within the project *DML-CZ: The Czech Digital Mathematics Library* <http://dml.cz>

SEZNAM

REPRODUKOVANÝCH DOKUMENTŮ A FOTOGRAFIÍ

Křestní list Eduarda Weyra	I
Vysvědčení z německé hlavní školy z r. 1861	II
Vysvědčení z české hlavní školy z r. 1862	III
Vysvědčení z německé reálky z r. 1866	IV
Protokol o zkoušce u prof. Durège z r. 1868	V
Protokol o zkoušce u prof. Küppera z r. 1869	VI
Vysvědčení o zkoušce u prof. Studničky z r. 1871	VII
Vysvědčení o poslouchání přednášek prof. Müllera z r. 1871	VIII
Imatrikulační diplom z Göttingen z r. 1872	IX
Doktorský diplom z Göttingen z r. 1873	X
První tři stránky práce [W58]	XI
Ukázka z Pexiderovy kritiky	XIV
František Weyr, otec Eduarda Weyra	XV
Emil Weyr (od M. Švabinského), bratr Eduarda Weyra	XVI
Bedřich Weyr, bratr Eduarda Weyra	XVII
Rodina Weyrů v roce 1889	XVIII
Hrob rodiny Weyrů na Olšanech	XIX
Eduard Weyr	XX
Eduard Weyr v Berchtesgadenu	XXI
Eduard Weyr	XXII
Eduard Weyr	XXIII
Hrob Eduarda Weyra	XXIV

Kraj
Circulus

Křestní knihy sv. str. 111/112
Liber baptiz. tom. 165

Místo narození
Locus natiuitatis

Nro. Exh. 590

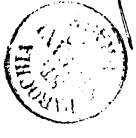
Křestní list.

Testimonium baptismale.

Den, měsíc a rok Dies, mensis et annus narození natiuitatis	J m é n o Nomen		Máboženství Religio	Lože Thorsa	O t e c Pater	M a t k a Mater	K m o t ř i Patrini	B á b a Obstetrix
	kněze křtěcho baptizantia	dítěte infantis						
22. 24. Cervone	Eduan Pinače Kopla		Katolická		Walter Frančiček, dělník profesor na c. k. m. škole místní, nyní real. z Prahy, dekretem mi. štátu v Praze, 18. října 1869 3. Naohradě, téhož obvodu, syn Jana Vojty, pekařského mistra, a Terézie Polkové, z Prahy rozyce, Vaniaškova z Turnova	Marie rozená Přemysla narozená v Praze, Vimercova	Eduina Přemysla Kupce Antonín Jančík z Kolářova z Štádkova	
roku 18 6 2 anni 1862								

Dáno od duchovního úřadu v Praze na příkaz sv. biskupa 22. října 1869.

Datum in officio

P. J. Hlavka
Kopla

Zahl

Schul-Zeugnis.

Ernst Weyr von *Trag* gebürtig,
neun Jahre alt, *Katholischer* Religion, Schüler (Schülerin) der
 III^{ten} Klasse, hat im *II* Semester des Schuljahres 18*61* dem
 öffentlichen Schulunterrichte *zufolge* beigewohnt, sich in den Sitten
wohl zu verhalten, und bei *guten* Fähigkeiten und *guter*
 Verwendung die vorgeschriebenen Gegenstände folgendermaßen erlernt:

Die Religionslehre und die biblische Geschichte . . .	} <i>wohl</i> <i>gut</i> .
Die <i>lateinische</i> Sprache, und zwar:	
das Lesen	}
die Sprachlehre	
das Rechtschreiben	
den mündlichen und schriftlichen Gedankenausdruck	} <i>gut</i> .
Die <i>deutsche</i> Sprache	
Das Rechnen	}
Das Schönschreiben	

Dieser Schüler (diese Schülerin) verdient daher in die *erste* Klasse
aufgenommen gesetzt zu werden.

Haukegasse-Schule zu *S. Trinitas*, *Trag* am *10. August* 18*61*

Jos. Mauer
 *
 Pfarre
 S. TRINITAS
 *
Direktor.

Jandak
 Religionslehrer.
Ernst Weyr
 Schullehrer.

Číslo

ŠKOLNÍ VYSVĚDČENÍ.

Václav **Edvard** rodem z *Prácheň* stár
Deset let, *katolického* náboženství, žák (žáčka)
IV^{te} třídy, navštěvoval v *prvním* pololetí školního roku
1862 veřejnou školu velmi pilně, choval se *výborně*,
 a při *výborných* schopnostech a *výtečné* pilnosti
 naučil se předepsaným předmětům následovně:

Náboženství s biblíkou dějepřavou a s evangelium . . .	<i>výborně.</i>
<i>Českému</i> mluvnictví, a sice:	
čtení	<i>výborně</i>
mluvnici	<i>dobře</i>
pravopisu	<i>výtečně</i>
ústním a písemným vyjádření-se	<i>výborně</i>
<i>Německému</i> mluvnictví	<i>výborně</i>
Počítání	<i>výtečně</i>
Krásopisu	<i>výtečně</i>
Rejsování	<i>výtečně</i>

Náleží tedy podotknutý žák (žáčka) mezi *výborné*

u panny Marie Třízvě
 Na hlavní škole v *Prácheň* dne *14. srpna* 1862.

J. Dvořák
 ředitel.

P. Tostall
 učitel náboženství.
Vojtěch Bláha
 učitel křesť. nauky

Die k. k. deutsche Oberrealschule zu Prag

ertheilt hiemit dem

Weyr Johann Jakob in Prag

Schüler des vierten Jahrganges für das *erste* Semester des Schuljahres 186 $\frac{1}{2}$ dieses Zeugnis

der *vierten* Klasse. — Unter 60 Schülern der 3ten

Sittliches Betragen: *ganz tadellos.*
 Aufmerksamkeit: *sehr lobenswerth.*
 Fleiß: *vorzüglich*

Leistungen in den einzelnen Unterrichts-Gegegenständen:

Gegenstand:	Fleiß:	Fortgang:	Lehrer:
Religionslehre:	<i>vorzüglich</i>	<i>vollkommen genügend</i>	<i>Stöckmann</i>
Deutsche Sprache:	<i>vorzüglich</i>	<i>ganz genügend</i>	<i>P. Kämpf</i>
Böhmische Sprache: <i>Böhm. Schrift</i>	<i>vorzüglich</i>	<i>ganz genügend</i>	<i>H. Salky</i>
Geografie u. Geschichte:	<i>vorzüglich</i>	<i>vollkommen genügend</i>	
Mathematik:	<i>vorzüglich</i>	<i>vollkommen genügend</i>	<i>J. J. J.</i>
Naturgeschichte:	<i>vorzüglich</i>	<i>vollkommen genügend</i>	<i>D. S. S.</i>
Chemie:	<i>vorzüglich</i>	<i>ganz genügend</i>	<i>J. J. J.</i>
Zeichnen	linear-: <i>vorzüglich</i>	<i>vorzüglich</i>	<i>J. J. J.</i>
	freihand-: <i>vorzüglich</i>	<i>vollkommen genügend</i>	<i>J. J. J.</i>
Schönschreiben:	<i>vorzüglich</i>	<i>ganz genügend</i>	<i>J. J. J.</i>
Freie Gegenstände:	<i>—</i>		

Außere Form der schriftlichen Arbeiten: *erwünscht.*

Zahl der veräumten Lehrstunden: *23, entschuldigt.*

Prag, am 2. März 1866.

W. Kämpf
Direktor.

J. J. J.
Klassenvorstand.

Wanglisten der gebrauchten Klassifikations-Ausdrücke:

	Sittliches Betragen:	Aufmerksamkeit:	Fleiß:	Fortgang:
tu	ganz tadellos	sehr lobenswerth	vorzüglich	vollkommen genügend
tu	entsprechend	befriedigend	befriedigend	genügend
tu	wenig entsprechend	unbefriedigend	wenig	nicht genügend
tu	nicht entsprechend	schlecht	sehr wenig	ganz unbefriedigend

Beim Accusativ oder Nominativ und Wörtchen werden auf eine ganz unabweisende Art beizusetzen.

Prüfungs-Zeugnis.

Herr Eduard Weyr aus Prag in Böhmen hat meine
an dem k. k. böhmischen polytechnischen Landesinstitute zu Prag
im Schuljahre 18⁶⁷/₆₈ gehaltenen Vorlesungen über

höhere Mathematik II. Cours (Differential- und Integralrechnung,
1te Theil; Analytische Geometrie des Raumes)

sehr fleißig besucht, indem er sich allen Verpflichtungen eines ordentlichen
Hörers unterzog, und bei der Fabrikabschlussprüfung solche Kenntnisse an
den Tag gelegt, daß derselbe

die Erste Classe mit Vorzug

ertheilt wurde. Solcher bestätige durch meine Unterschrift und
durch mein beigedrucktes Siegel

Prag am 10ten Juli 1868.

Dr. H. Dierige

Ord. Professor der Mathematik

am polytechnischen Landesinstitute.

PRÜFUNGS-ZEUGNISS

vom

königl. böhmischen polytechnischen Landes-Institute in Prag.

Fachabtheilung für *Maschinenbau*

gebürtig aus

Herr Weyr Eduard
Prag in *Böhmen*

ordentlicher Hörer

an dem königl. böhmischen polytechnischen Landes-Institute in Prag, war in dem Studienjahre 1868 in die *Deutlichen* Vorlesungen über

Descriptive Geometrie

eingeschrieben, ist den damit verbundenen Verpflichtungen *sofortigen* nachgekommen, und hat bei der Schlussprüfung solche Kenntnisse an den Tag gelegt, dass demselben

die Note *ausgezeichnet (10)*

und aus dem *entworfenen* Zeichnen

die Note *genügend (4)*

ertheilt wurde. Sein sittliches Betragen war den akademischen Gesetzen *entsprechend* gemäss.

Dieses wird durch die eigenhändige Unterschrift des Rectors und des betreffenden Professors mit dem hegedruckten Instituts-Siegel bestätigt.

Prag, am *12ten* Juli 1869.

Anton Schmidt
derzeit Rector.

Kipper
Professor der des. Geometrie

Erfolgs-Noten: 10 ausgezeichnet; 9, 8 vorzüglich; 7, 6 gut; 5, 4 genügend; 3, 2, 1 ungenügend.

Vysvědčení o zkoušce

na

českém polytechnickém ústavu království Českého.

Odbor pro: *stavitelství, vodní a zvláště*

Pan *Václav Eduard*

rodem z *Prahy v Lhotech*

řádný posluchač

na českém polytechnickém ústavu království Českého, byl ve školním roku 18 ⁷²/₇₁ do
řádných přednášek o

mechanice analytické

zapsán, kdežto povinnostem předepsaným *velmi pilně* dostal, a při zá-
věreční zkoušce takovými vědomostmi se osvědčil, že jemu

známka

výtečná (10)

udělena byla. Mravní chování jeho bylo akademickým zákonům *úplně*
přiměřené.

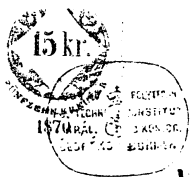
Což se vlastnoručním podpisem rektora a profesora předmětu zde vylknutého,
jakož i pečeti ústavu potvrzuje.

V Praze, dne 4. února 1871.

J. Šedivý
t. č. rektor.

Prof. J. Šedivý

Známky pro zkoušky: 10 výtečný výsledek; 9, 8 výborný výsledek; 7, 6 dobrý výsledek; 5, 4 dostatečný výsledek;
3, 2, 1 nedostatečný výsledek.

Vysvědčení o poslouchání přednášek

na

českém polytechnickém ústavu

království Českého.

Oddělení pro: *stav. vřd. a stbn.*

rodem z *Jan Weyr Eduard*
Prahy v Čechách
řádný posluchač

na českém polytechnickém ústavu království Českého, byl ve školním roku 18⁷⁰/₇₁ do
přednášek o *geodesii první část*

theorie strojů, měření v polní, nivelační
a praktická cvičení

zapsán, kdežto povinnostem svým v té míře dostal, že na základě tohoto vysvědčení
ve svých studiích pokračovati může.

Mravní chování jeho bylo akademickým zákonům *úplně*
přiměřené.

Což se vlastnoručním podpisem rektora a profesora předmětu zde vytknutého,
jakož i pečeti ústavu potvrzuje.

V Praze, dne *28 července* 18 ⁷¹

F. Růžička
ř. č. rektor.

Anton Müller
v. č. profesor

Stempel cassirt.

QUOD BONUM FELIX FAUSTUMQUE SIT
SUB AUSPICIS AUGUSTISSIMIS
POTENTISSIMI PRINCIPIS AC DOMINI
D O M I N I
G U I L E L M I
GERMANORUM IMPERATORIS
BORUSSORUM REGIS CET.

EGO ACADEMIAE GEORGIAE AUGUSTAE HOC TEMPORE PRORECTOR

ALFREDUS CLEBSCH

PHILOSOPHIAE DOCTOR MATHESEOS PROFESSOR PUBLICUS ORDINARIUS
SOCIETATIS REGIAE LITERARUM GOTTINGENSIS SODALIS
ACADEMIARUM QUAE BEROLINI MONACHI MEDIOLANI BONONIAE FLORENT SOCIUS LITERARUM COMMERCIO ADIUNCTUS
SOCIETATIS PHILOSOPHICAE CANTABRIGIENSIS MEMBRUM HONORARIUM
SOCIETATIS MATHEMATICAE LONDINENSIS MEMBRUM EXTRANEUM

his literis fide publica munitis testor, juvenem honestissimum *Edward Hey*

Alfredus Clebsch

legibus academicis obsequium sancte promississe dextraque data in numerum civium
academicorum receptum esse.

Gottingae, die 25 mensis *Octobris* anni MDCCCLXXII

Clebsch
Hey

QUOD. FELIX. FAUSTUMQUE SIT

AUSPICIIS. ET. INDULGENTIA
AUGUSTISSIMI. ET. POTENTISSIMI. PRINCIPIS. AC. DOMINI
DOMINI

GERMANORUM. IMPERATORIS. BORUSSORUM. REGIS
DOMINI. NOSTRI. LONGE. CLEMENTISSIMI

ACADEMIAE. GEORGIAE. AUGUSTAE
EXPRORECTORE. VICEM. GERENTE. PRORECTORIS. MAGNIFICI DEFUNCTI

ERNESTO. BERTHEAU

THEOLOGIAE. ET. PHILOSOPHIAE. DOCTORE. ARTIUM. LIBERALIUM. MAGISTRO
PHILOLOGIAE. SACRAE. PROFESSORE. PUBLICO. ORDINARIO
REGI. AB. AULAE. CONSILII
ORDINIS. CORONAE. REGIAE. EQUITE. ORDINIS. GUELFICI. QUARTAE. CLASSI. ADSCRIPTO

EGO. ORDINIS. PHILOSOPHORUM. H. T. DECANUS. ET. PROMOTOR. LEGITIME. CONSTITUTUS

FRIDERICUS. THEOPHILUS. BARTLING

PHILOSOPHIAE. DOCTOR. ARTIUM. LIBERALIUM. MAGISTER
BOTANICES. PROFESSOR. PUBLICUS. ORDINARIUS
HORTI. ACADEMICI. DIRECTOR
REGI. AB. AULAE. CONSILII
ORDINIS. GUELFICI. QUARTAE. CLASSI. ADSCRIPTO
SOCIETATIS. REGIAE. SCIENTIARUM. GOTTINGENSIS. NEC. NON. CUMTULURUM. SOCIETATUM. LITERARIARUM. SOCIALLS

VIRUM. PRAENOBILISSIMUM. ET. DOCTISSIMUM

EDUARDUM. WEYR

PRAGENSEM

PROPTER. EGREGIAM. MATHEMATICES. ET. PHYSICES. SCIENTIAM. DISSERTATIONE. ET. EXAMINE. ADPROBATAM

DIE. XXVIII. M. MAII. A. MDCCCLXXXIII

PHILOSOPHIAE. DOCTOREM. ET. ARTIUM. LIBERALIUM. MAGISTRUM

CREAVI

HUIUSQUE. REL. HAS. LITERAS. TESTES

SIGILLO. ORDINIS. PHILOSOPHORUM

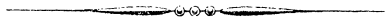
MUNIRI. IUSSI.

Friedr. Theophil. Bartling

NOTE SUR LA THÉORIE DES QUANTITÉS COMPLEXES FORMÉES
AVEC n UNITÉS PRINCIPALES;

PAR M. ÉDOUARD WEYR.

1. Considérons des quantités complexes de la forme

$$\xi_1 e_1 + \xi_2 e_2 + \dots + \xi_n e_n,$$

formées avec n unités linéairement indépendantes e_1, e_2, \dots, e_n , les lettres grecques désignant des quantités réelles ou imaginaires.

Définissons la somme et la différence de deux telles quantités

$$a = \sum_{j=1}^n \alpha_j e_j, \quad b = \sum_{j=1}^n \beta_j e_j$$

par les formules

$$a + b = \sum_{j=1}^n (\alpha_j + \beta_j) e_j, \quad a - b = \sum_{j=1}^n (\alpha_j - \beta_j) e_j,$$

et leur produit par

$$ab = \sum_{(i,k)} \alpha_j \beta_k e_j e_k \quad (j, k = 1, \dots, n)$$

en supposant

$$e_j e_k = \sum_{i=1}^n \varepsilon_{ijk} e_i,$$

W.

les n^3 quantités réelles ou imaginaires ε_{ijk} étant choisies de manière qu'on ait

$$(\varepsilon_i \varepsilon_j) \varepsilon_k = \varepsilon_i (\varepsilon_j \varepsilon_k).$$

Dans un tel système de quantités complexes la multiplication est associative sans être nécessairement commutative.

2. Soit

$$x = \sum_{j=1}^n \xi_j e_j$$

une quantité donnée. Formons ses puissances successives

$$x^2 = \sum_{j=1}^n \xi_j' e_j, \quad x^3 = \sum_{j=1}^n \xi_j'' e_j, \quad \dots$$

Soit

$$(1) \quad x^{m+1} + \gamma_1 x^m + \dots + \gamma_m x = 0, \quad (m \leq n)$$

l'équation de degré minimum satisfaite par x , c'est-à-dire supposons les m systèmes de n quantités $(\xi), (\xi'), \dots, (\xi^{(m-1)})$ linéairement indépendants, tandis qu'on a

$$(\xi^{(m)}) + \gamma_1 (\xi^{(m-1)}) + \dots + \gamma_m (\xi) = (0),$$

en désignant par (0) un système de n zéros.

Soit maintenant donnée la série

$$(2) \quad \sum_{\nu=1}^{\infty} \alpha_{\nu} x^{\nu},$$

et proposons-nous de trouver les conditions nécessaires et suffisantes pour qu'elle définisse une quantité complexe.

A l'aide de l'équation (1), il viendra

$$\begin{aligned} \sum_{\nu=1}^s \alpha_{\nu} x^{\nu} &= \alpha_m^{(s)} x^m + \alpha_{m-1}^{(s)} x^{m-1} + \dots + \alpha_1^{(s)} x, \\ \sum_{\nu=s+1}^{s+s'} \alpha_{\nu} x^{\nu} &= \beta_m^{(s,s')} x^m + \beta_{m-1}^{(s,s')} x^{m-1} + \dots + \beta_1^{(s,s')} x. \end{aligned}$$

La série (2) définira une quantité complexe si, étant donnée une quantité positive arbitraire ε , on peut assigner un entier p tel que, pour tout entier $s > p$, les m valeurs absolues

$$|\beta_h^{(s, s')}| \quad (h = 1, \dots, m)$$

soient plus petites que ε .

Cette condition est évidemment suffisante, et elle est nécessaire parce que les m quantités x, x^2, \dots, x^m sont linéairement indépendantes. Il s'agit maintenant de voir dans quelles circonstances cette condition se trouve remplie.

Pour les systèmes de quantités complexes considérés par M. Weierstrass dans sa Note *Zur Theorie der aus n Haupt-einheiten gebildeten complexen Grössen* (Göttinger Nachrichten, 1884), le problème proposé se résout immédiatement si l'on décompose x en ses composants, comme l'a remarqué M. Berloty dans sa thèse *Théorie des quantités complexes à n unités principales* (n° 84); Paris, 1884.

Pour le résoudre dans le cas général, posons

$$\varphi(\zeta) = \sum_{\nu=1}^{\infty} \alpha_{\nu} \zeta^{\nu},$$

ζ étant une quantité complexe ordinaire située dans le cercle de convergence de cette série, et appelons $\mu, \mu_1, \mu_2, \dots, \mu_m$ les racines de l'équation

$$(3) \quad \mu^{m+1} + \gamma_1 \mu^m + \dots + \gamma_m \mu = 0.$$

Pour que (2) définisse une quantité complexe, il faut et il suffit que les racines μ_1, \dots, μ_m se trouvent dans le cercle de convergence de la série $\varphi(\zeta)$.

A la vérité, ces racines peuvent même être sur la circonférence de ce cercle, si toutefois la série $\varphi(\zeta)$ et ses dérivées considérées plus bas convergent pour $\zeta = \mu_1, \mu_2, \dots, \mu_m$, comme cela découle immédiatement de la démonstration qu'on va lire.

3. Pour rendre la démonstration plus commode, supposons d'abord que l'équation (3) n'ait que des racines simples.

122

123

124

125

126

127

128

129

130

131

132

133

134

135

136

137

O KAPITOLE PRVÉ.

(Str. 1—31.)

Paragraf první počíná úvahou o číslech reálných. Nutno ihned vytknouti, jakým způsobem. K tomu cíli vzato současně v úvahu r. 1886 uveřejněné dílo *Tannery*-ho »Introduction à la théorie des fonctions d'une variable« Paris, za příčinou srovnání. Po pěti, šesti větách stojí doslova:

Tannery, str. 1, řádek 1—6 zdola
a str. 2, řádek 1—7 shora.

... cette équation permet séparer tous les nombres rationels positifs en deux classes: la première classe contenant tous ceux, dont le carré est plus petit que 3, la seconde tous ceux, dont le carré est plus grand que 3; tout nombre de la première classe est plus petit qu'un nombre quelconque de la seconde classe. . . : de deux nombres rationels positifs, c'est le plus grand qui a le plus grand carré. Dans la première classe il n'existe aucun nombre, qui soit plus grand que les autres nombres de la même classe, et que, dans la seconde, il n'existe aucun nombre qui soit plus petit que les autres nombres de la même classe.

Eduard Weyr, str. 1, řádek 19
shora a následující.

... čímž zařaděna všechna racionální čísla do dvou skupin, z nichž první obsahuje všechna racionální kladná čísla o čtverci menším než 3, a druhá všechna o čtverci větším než 3. Každé číslo první skupiny jest menší než každé číslo druhé skupiny, neboť menší číslo má i menší čtverec. V první skupině není žádné číslo, jež by bylo největším v této skupině, a v druhé není žádné, jež by bylo v ní nejmenším.

Následující řádky 1—4 zdola a 1—10 na str. 2 jsou v Tannerym ř. 8--24. str. 2 Za příčinou lepšího přehledu buďtež následující řádky pana autora a pana spisovatele opět uvedeny:

Tannery, str. 2 ř. 25—27, str. 3 ř. 1—9.

On montrera de même que, dans la seconde classe, il ne peut y avoir de nombre plus petit que tous les autres nombres de la même classe.

Toutes les fois qu'on aura un moyen défini de séparer la totalité des nombres rationels positifs en deux classes telles que tout nombre de la première classe soit plus petit que tout nombre de la seconde classe, telle en outre qu'il n'y ait pas dans la première classe un nombre plus grand que les autres nombres de la même classe et dans la seconde, un nombre plus petit que les autres nombres de la même classe, je dirai, qu'on a défini un nombre irrationnel; la première classe sera dite inférieure relative au nombre irrationnel; la seconde classe, classe supérieure.

Eduard Weyr, str. 2 ř. 11—12 a 13—18.

Obdobně vychází, že v druhé skupině není žádného čísla, jež by bylo menší než všechna ostatní čísla této skupiny.

Kdykoliv se podaří rozříditi všechna racionální čísla, kladná i záporná, do dvou skupin takových, že každé číslo první skupiny jest menší než každé číslo druhé skupiny, a že v první skupině není žádné číslo největším a v druhé žádné nejmenším, pravíme, že jest definováno číslo irrationálně; vzhledem k tomu se zove první skupina dolní a druhá horní skupinou.

(O Dedekindově axiomu, na němž věta tato jest založena, stane se zmínka později.)

Langhans

PRAGUE

Emil Weyr

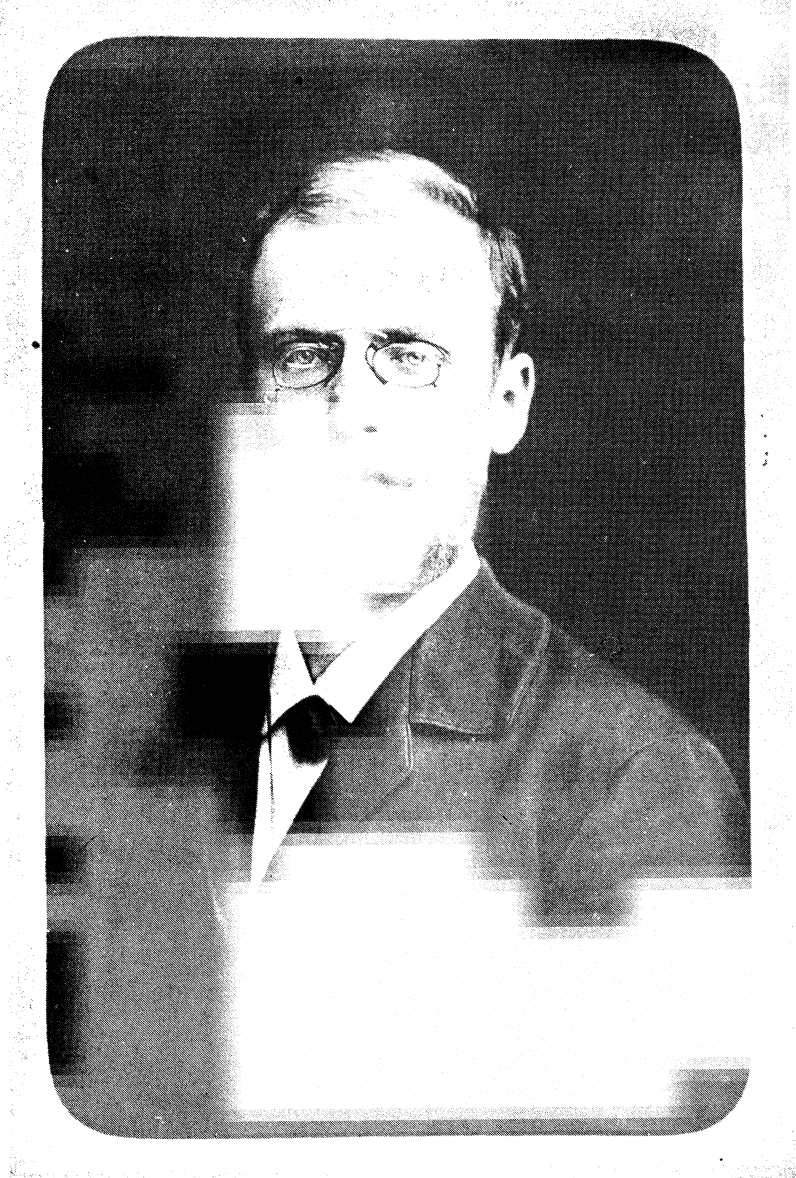

JUL. RUSS
v Hradci Králové

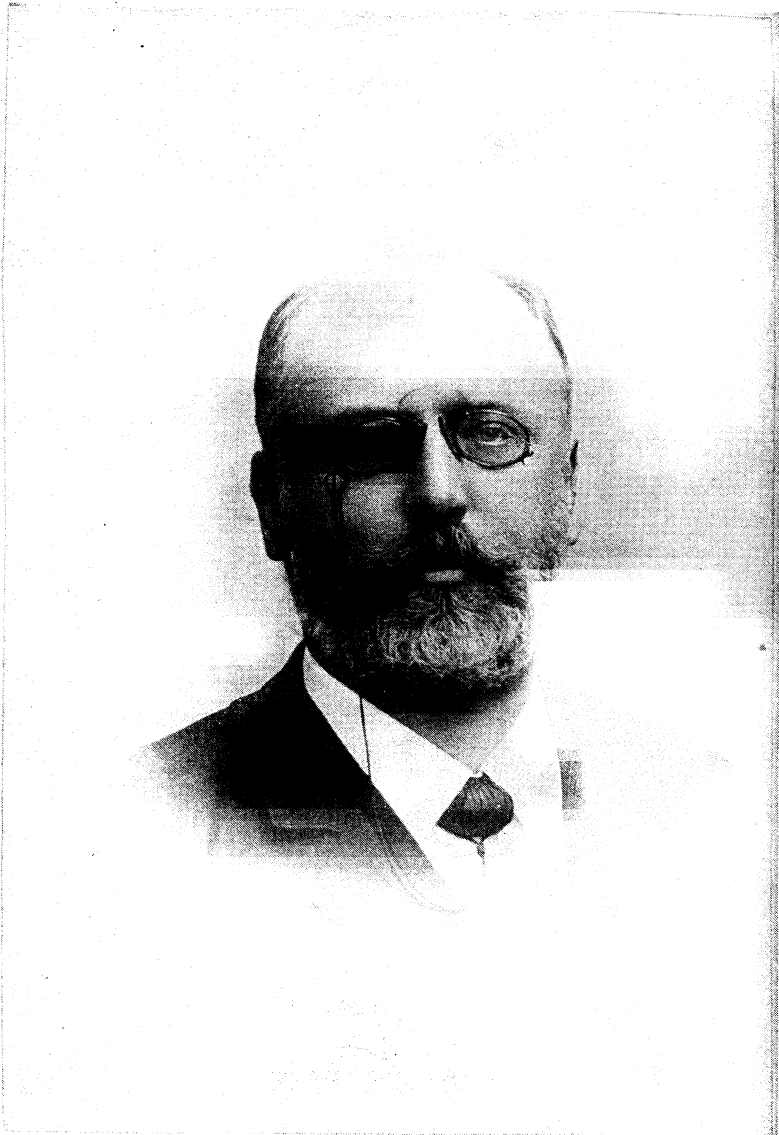
JUL. RUSS
Königgrätz

J. Frink

KRAL. VINOHRADY.

